

Encyklopedia Solidarności

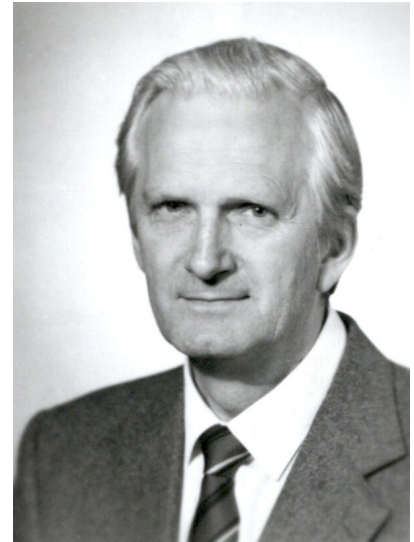
<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/43507,Ziolkowski-Janusz-Aleksander.html>
02.05.2024, 06:39

Ziółkowski Janusz Aleksander

Janusz Aleksander Ziółkowski, ur. 6 IV 1924 w Sosnowcu, zm. 5 IV 2000 w Poznaniu. 1944 ukończył tajne komplety w zakresie gimnazjum i liceum. 27 III 1945 matura w II Państwowym Liceum i Gimnazjum im. S. Staszica w Sosnowcu (ob. IV LO), absolwent Uniwersytetu Poznańskiego/Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydz. Prawno-Ekonomiczny (1949), doktorat z filozofii w zakresie socjologii (1950), habilitacja (1960), prof. nadzw. (1972).

Członek PTS (1983–1989 prezes), KIK w Poznaniu (1985–2000).

1940–1944 robotnik, nast. urzędnik handlowy i ponownie robotnik w Fabryce Lin i Drutu A. Deichsel w Sosnowcu. 9 XI 1944 – 18 I 1945 więziony w Sosnowcu przez Gestapo pod zarzutem należenia do tajnej organizacji wojskowej. I/II 1945 mianowany przez załogę wicedyrektorem w Fabryce Lin i Drutu A. Deichsel. 1949–1951 kierownik biura studiów gospodarczych w Wydziale Planowania Ekonomicznego Zarządu Miejskiego w Poznaniu. 1951–1952 kierownik sekcji w Miejskiej Komisji Planowania Gospodarczego przy Prezydium MRN tamże. 1952–1956 z-ca przewodniczącego tamże. 1956–1958 redaktor nacz. kwartalnika „Kronika Miasta Poznania”, na łamach którego opublikowano pierwsze socjologiczne analizy dot. poznańskiego Czerwca 1956. 1956–1961 kierownik Sekcji Ekonomicznej w Instytucie Zachodnim w Poznaniu oraz redaktor czasopisma „Polish Western Affairs”. 1957–1961 adiunkt w Katedrze/Instytucie Socjologii UAM, 1961–1972 docent, 1972–1994 prof. tamże. 1958–1959 i 1960 stypendysta British Council (Liverpool, Londyn). 1965–1966 dyr. Ośrodka Badawczego UNESCO nad Rozwojem Społecznym i Gospodarczym Azji Południowej w New Delhi. 1967 kierownik prac z zakresu socjologicznych aspektów rozwoju

Janusz Aleksander Ziółkowski

Miejsce urodzenia Sosnowiec

Data urodzenia 6-04-1924

Miejsce śmierci Poznań

Data śmierci 5-04-2000

Hasło wydrukowane w **Tom V**

ludnościowego świata w centrali UNESCO w Paryżu. 1969-1972 kierownik Zakładu Socjologii Przemysłu w Instytucie Socjologii UAM. 1973- 1980 kierownik międzynarodowego programu rozwoju nauk społecznych, nast. (od 1977) dyr. Wydz. Rozwoju Kulturalnego przy Sekretariacie UNESCO w Paryżu. XI 1980 w KZ „S” UAM. 13 V 1981 wybrany w częściowo wolnych wyborach elektorskich na rektora UAM, 26 I 1982 odwołany na mocy decyzji Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. W czasie jego kadencji senat UAM podjął m.in. uchwałę „zabraniającą wywieszania flagi czerwonej na budynkach uniwersytetu”. 1981-1991 kierownik Zakładu Socjologii Cywilizacji Współczesnej w Instytucie Socjologii UAM.

II 1981 członek Komitetu Porozumiewawczego Środowisk Twórczych w Poznaniu. 22 IV 1981 wiceprzew. Społecznego Komitetu Obchodów 25. Rocznicy Poznańskiego Czerwca 1956. 1982-1989 cykl autorskich wykładów, odczytów i wystąpień o tematyce opozycyjnej i „antysocjalistycznej” w Poznaniu (przede wszystkim w kościele oo. Dominikanów, a także m.in. w katedrze poznańskiej, kościele Matki Boskiej Bolesnej, św. Rocha, oo. Zmartwychwstańców) oraz poza nim (m.in. Bytom, Częstochowa - Jasna Góra, Gorzów Wielkopolski, Konin, Lublin, Łódź, Szczecin, Toruń, Wrocław), częstokroć w czasie podziemnych obchodów rocznic (np. poznańskie obchody piątej rocznicy podpisania porozumień sierpniowych: 28-29 VIII 1985) i świąt narodowych. 10 XI 1982 zorganizował „nielegalne zgromadzenie o charakterze antysocjalistycznym” na dziedzińcu WNS UAM. Współorganizator podziemnych obchodów kolejnych rocznic poznańskiego Czerwca 1956 (m.in. 1984, 1986). 21 IX 1986 w czasie IV Pielgrzymki Ludzi Pracy wystąpił na Jasnej Górze w czasie centralnego nabożeństwa z wykładem dot. poznańskiego Czerwca 1956. 1 XII 1987 jeden z inicjatorów petycji skierowanej przez poznańskich studentów do MEN dot. uchylecia aktów wykonawczych ustawy o szkolnictwie wyższym i skierowania do Sejmu PRL społecznego projektu ustawy o szkolnictwie wyższym z 1981. 28 III 1988 inicjator petycji do marszałka Sejmu PRL, podpisanej przez 112 samodzielnych

pracowników naukowych, dot. zmiany ustawy o szkolnictwie wyższym i poszerzenia autonomii uczelni. IV 1988 jeden z inicjatorów listu poznańskich środowisk opozycyjnych wyrażającego poparcie dla strajkujących robotników Nowej Huty w Krakowie. 18 XII 1988 członek Komitetu Obywatelskiego przy Przewodniczącym „S”. 1988 inicjator utworzenia w Poznaniu Niezależnej Społecznej Rady Kultury. 1988 członek niezależnej komisji kontroli nad procesem przyznawania służby zastępczej. II-IV 1989 uczestnik obrad Okrągłego Stołu w podzespole ds. nauki, oświaty i postępu technicznego. 16 IV 1989 przew. prezydium KO „S” Poznaniu. 1 V 1989 jeden z organizatorów niezależnej manifestacji pierwszomajowej w Poznaniu. 1989-1991 senator PRL/RP. 1989-1991 wiceprzew. OKP. 1991-1992 sekretarz stanu ds. stosunków międzynarodowych w Urzędzie Rady Ministrów. 1992-1995 szef Kancelarii Prezydenta RP.

Autor autobiograficznej książki dot. działalności opozycyjnej w latach 80. *To był serdeczny przymus. Szkice z lat 1981-1990* (1997), a także szeregu monografii, opracowań i art. z zakresu socjologii, ekonomii i gospodarki przestrzennej.

Odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski (1995), Srebrnym Krzyżem Zasługi (1956), Medalem 10-lecia Polski Ludowej (1955), Komandorią Legii Honorowej Republiki Francuskiej, Wielkim Krzyżem Zasługi RFN.

1982-1989 rozpracowywany przez Wydz. III-1 KW MO/WUSW w Poznaniu w ramach SOR krypt. Helikopter oraz kwestionariusza ewidencyjnego krypt. Helikopter.

Piotr Grzelczak

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)